

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Christi summa humilitas ex summa exinanitione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

nis creatis rursus in nihilum suum abiret, vnde à Deo fuerat productus. Hoc iudicare, nonne verum fuit? At fuit verissima & Christo, & Matri Christi, & omnibus Sanctis, immò & omnibus Angelis; & esset omnibus quoque reliquis creaturis (si virtutis capaces forent, atq; hanc suam à Deo dependentiam intelligere, possent) maxima se se, coram diuino conspectu, dimittendi causa. Quam qui plenius penitusq; nouit, penitius etiam pleniusq; sese Conditori suo submittit. Hinc ergo fit, vt quo quisq; est sapientior, eò sit & humilior; sicut & stultissimi, & nullam dependentiam agnoscentes superbissimè se se solent efferre, itaq; gerere, ac si à se ipsis essent, atque à nullo dependerent. Quia igitur alij Sancti alij maius quoddam lumen à Deo acceperunt, & Virgo Dei parens sapientià diuinà maximè excelluit; ipse autem Dei Filius increata cognitione, scientia infusa & acquisita, sapientiàq; ceteros mortales, immò & Angelos omnes, sine comparatione antecessit, tantò perspicaciùs intellexit, animà suam, & corpus suum illico in nihilum reditura, si Deus vellet, cuius beneficio tot donis gratijsq; decorabantur. Tantò igitur magis se se prostrauit, ante diuinam Maiestatem. Quod & alij facerent impensùs, si nihilum suum sapius diligentiusq; ante mentis oculos collocarent; & non eum pauone oculatas potiùs colorataq;que sirmatis pennas, quàm pedes intuerentur.

V.

Sufficeret hæc causa, ad iudicij veritatem, qua Redemptor noster sese verè *humilè corde* potuit pronuntiare. Sed & aliæ supererunt.

Matth. 11. 29.

1. Nemo, nisi *humilis corde*, de solio regio sponte descendit. Diocletianus imperium deposuit, sed non nisi agnita rerum vanitate & fastidijs fatigatus, quod & Maximiniano quoque collegæ sed perquam inuito persuasit, vt suprâ tradidimus. Nullus tamen Regum aut Imperatorum seruillem habitum induit, vt seruum suum posset ad thronum regium extollere. Atqui Christus,

Philip. 2. 6.

cùm in forma Dei esset, nullo utiq; regnandi tædio affectus, *exinuit semetipsum formam serui accipiens*, quando seipsum vsque ad naturæ humanæ vilitatem infirmitatemq; demisit; vt seruos suos ad regnum eueheret. Discite hoc à Christo diuites, discite pauperes: diuites, qui nullam pati, nullam audire potestis humiliationem; pauperes, qui & ipsi sorte vestra non contenti, in cen-

tone

tone purpuram cogitatis. Discite vos, Satrapæ, è summo demittere, & posita maiestate, officia etiam minùs splendida suscipere, tractareq; negotia vobis subiectorum. Discite descendere, qui nullum supra vos vultis pati.

2. Nemo, nisi *humilis corde*, si sit felix, amat ærumnas; nemo quieti præfert laborem; nemo delicijs dolorem; diuitijs paupertatem; nemo palatij mapalia; titulis grandibus ignobilitatem; honoribus despectum anteponit. Christus, cum esset in *sua Patria*, è cælesti patria, in Galilæam regionem tunc temporis contemptissimam, atq; ad miseras nostras descendit, *in laboribus à iuuentute fuit*; de paupere Parente, in paupere casa, nasci, in præsepio reponi, cum humilibus conuersari voluit; neque se regem creari à populo passus est; sed cum esset Dei Filius, *fabri filius* appellatus, animo æquissimo sustinuit. Numquid igitur verè *humilis corde* extitit? qui & nudis pedibus obambulauit, & asino vectus est, triumphaturus, pedesq; lauit discipulorum; numquid *humilis corde fuit*? Numerat Fulgosus, inter Ludouici XI. Gallorum regis laudes, quòd asinum nonnumquam pro equo adhibuerit; & cum alij reges auro sericoq; amicirentur, lana aut bombyce indutus fuerit. Christus nullo vmquam equo vsus, veste vilissima amictus, numquid magis *humilis corde* fuisse censendus est? O quàm hïc multa sunt à nobis discenda! quæ quam diu non discimus, verè *humiles corde* non sumus. At Dei Mater didicit: ast alij sancti didicerunt; nec quidquam fecere contra aut suam dignitatem, aut rei ipsius veritatem. Nos, quòd deteriores sumus, eò delicatius volumus tractari, molliùs vestiri, sumptuosius conuiuari.

3. Nemo, nisi *humilis corde*, contumelias, alapas, flagra, sputa, denique crucis summam infamiam potest patienter sustinere. Omnis superbus impatiens est; omnis superbus cogitat vindictas. Tameñ enim, ad tempus, dolorem corde premat, vultuq; patientiam simulet, vt patientiæ laudem capteret; animo tamen Diras coquit, & execrationes. Christus infamiam, maledicta, colaphos, virgas, flagella, fœdissima militum phlegmata in diuinâ faciè proiecta, ipsum patibulū & mortem cum latronum morte communè, æquissimo animo tolerauit, numquid ergo *humilis*

VI.

Ioan. 1. 18.

Psal. 87. 16.

Ioan. 6. 39.

Marc. 6. 3.

Fulgosus lib. 3. cap. 6.

VII.